

Займаючись її дослідженням і публікацією майже принагідно, він не забуває підкреслити, що краса цих пам'яток захована в недостатності знань і уявлень про них. На першому місці у його спостереженнях виступає давність, місце в національному відродженні, паралельність книжних і народних творів, спадковість форми, зв'язок зі школою. Дуже часто це лише постановка проблеми, але така постановка, яка застерігає від остаточних і категоричних тверджень. Таким чином В.Гнатюк розглядає книжку українську поезію як своєрідне й неповторне явище, що займе з часом належне йому місце в історії національної літератури.

ОЛЬГА КУЦА

Тернопільський педінститут

МИХАЙЛО ДРАГОМАНОВ І ВОЛОДИМИР ГНАТЮК:

ДО ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМИН

Прагнення М.Драгоманова територіальної та духовної цілісності українських земель, бажання вивести Україну "перед очі цивілізованого світу" стало насущною потребою В.Гнатюка і великою мірою зумовило його багатогранну діяльність на Закарпатті. "В.Гнатюк вступив на науковий шлях під безпосереднім впливом М.Драгоманова" /Див.: Микола Мушинка. Володимир Гнатюк. Життя та його діяльність. Париж-Нью-Йорк-Сідней-Торонто, 1987. -с.131/. Відповіддю на заохочування М.Драгоманова до вивчення закарпатського фольклору /"нарід, що стинався з кількома іншими народами, як Угорські Русини, не може не мати тут незвичайно багато інтересного" /Див.:Розвідки Михайла Драгоманова про українську народню словесність і письменство.

-Львів, 1906. Т. III, -с.58./ стала багаторічна праця В.Гнатюка у цій галузі. Дослідження народної творчості цієї частини України, на вимогу М.Драгоманова, він здійснював у згальнослов'янському та

